

Izhaja v ponedeljek in petek
ob 5. popoldne.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.

Račun pri poštno-čerkovnem
zavodu št. 10.666.

Novo Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje, desno.
Telefon int. št. 65.
Rokopisi se ne vračajo
Oglasi po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 25.

Celje, petek 25. marca 1932.

Leto XIV.

VESELO VELIKO NOČ

želita vsem naročnikom, čitateljem
in inserentom

redakcija in uprava »Novo Dobe«.

DANAŠNJA ŠTEVILKA obsega 10
strani in stane 2 Din.

PRIHODNJA ŠTEVILKA bo izšla
v torek 29. t. m. popoldne.

Delovanje Obrtnega društva v Celju

V torek 22. t. m. se je vršil v dvorani celjskega Obrtnega doma 40 redni letni občni zbor Obrtnega društva v Celju, ki se ga je udeležilo 61 članov. Predsednik društva g. Vinko Kukovec je ob otvoritvi občnega zbora pozdravil vse navzoče, zlasti tudi zastopnika politijske oblasti, in se spominjal lani umrlih vestnih članov gg. Frana Strupija, Ivana Jošta in Josipa Tomžiča, katerih spomin so zborovalci počastili z dvigom s sedežev. Nato sta bila sprejeta zapisnika zadnjega rednega letnega občnega zbora z dne 28. marca 1931. in izrednega občnega zbora z dne 19. junija 1931, ki ju je prečital strokovni tajnik gosp. Drago Žabkar.

Predsednik g. Vinko Kukovec je v svojem poročilu omenil slavnostno otvoritev Obrtnega doma v Celju, ki se je vršila 19. junija 1931. pod protektoratom g. bana dr. Marušiča, ki je osebno otvoril domi plod dolgoletnega smotrenja in požrtvovalnega društvenega dela. Podpora v znesku 250.000 Din, ki jo je ministrstvo za socialno politiko naklonilo Obnemu društvu v Celju, je bila porabljena za Obrtni dom. Na domu pa je še skoraj 250.000 Din dolga, ki ga bo treba plačati kriti. Dolžnost obrtnikov je, da stalno pazijo na svoj Obrtni dom, kakor na svoje imetje. Predsednik je bil 23. februarja t. l. pri g. podbanu dr. Pirkmajerju in pri Zbornici za TOI v Ljubljani; g. podban in Zbornica sta obljubila Obnemu društvu nadaljno podporo.

Iz obširnega tajniškega poročila, ki ga je podal g. St. Holobar, posnemamo:

Dne 24. marca 1933. bo poteklo 40 let, odkar je bilo ustanovljeno Občeslovensko obrtno društvo v Celju. Delokrog društva je obsegal vso Slovenijo do Trsta in Gorice. Celjsko društvo je bilo matična vseh pozneje ustanovljenih obrtniških organizacij na tem ozemlju. Društvo je skrčilo svoj delokrog na sedanji obseg šele pozneje, ko je bila zaradi novih obrtniških organizacij ustanovljena Zveza obrtnih društev. Odborovo delovanje je bilo tudi v minulem poslovnem letu osredotočeno predvsem na izgraditev in dopolnitev Obrtnega doma. Odbor, ki si je nadel veliko nalogo, da ustanovi z malimi sredstvi, ki so mu bila na razpolago, Obrtni dom v Celju, je svojo nalogo častno izvršil. Posebna deputacija je predložila Okrožnemu in Osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev resolucijo glede zgradbe palače OUZD v Celju. Obrtno društvo je sporazumno z Zbornico za TOI priredilo v Mestnem kinu zelo dobro obiskano predavanje o avtogenem varjenju kovin. In to predavanje je tvornica za dušik v Rušah določila g. inž. Kneza in dala na razpolago tri strokovne filme. Dne 2. maja je predaval podpredsednik Zbornice za TOI g. Ivan Ogrin v Obrtnem domu o splošnem gospodarskem položaju obrtništva. Dne 26. aprila se je vršilo v dvorani Obrtnega doma lepo obiskano predavanje za obrtniški naraščaj. Strokovni tajnik g. Drago Žabkar je predaval o odnošajih vajencev do svojih mojstrov ter o ljubezni do dela in ciljih, ki jih mora imeti vajenec, vodja obrtne nadaljevalne šole šol. upr. g. Joško Bizjak je predaval o lepem vedenju doma, v šoli in na ulici, učitelj g. Vekoslav

Gobec pa o koristi lepe slovenske knjige in maternem jeziku. To predavanje se je ponovilo 3. maja za vajence starejših letnikov. Dne 19. junija se je vršil izredni občni zbor društva, na katerem sta bila minister v p. g. dr. Vekoslav Kukovec v Mariboru in društveni predsednik g. Vinko Kukovec za svoje zasluge za ustvaritev Obrtnega doma v Celju izvoljena za častna člana Obrtnega društva v Celju.

Slavnostna otvoritev Obrtnega doma se je vršila dne 19. julija dopoldne v prisotnosti bana g. dr. Marušiča, drugih odličnih gostov iz dravske banovine, Zagreba, Beograda in Vinkovcev, številnih obrtnikov iz raznih krajev in prebivalstva Celja in okolice. Po otvoritvi se je vršila v Obrtnem domu vajeniška šolska razstava, ob 10. dopoldne se je vršila v mali dvorani Celjskega doma zborovanje obrtnikov, ki ga je priredila Zveza obrtnih društev dravske banovine, opoldne se je začel v veliki dvorani banket, ob 17. pa se je vršil v dvorani Obrtnega doma občni zbor Zveze obrtnih društev dravske banovine. Banska uprava je naklonila društvu dve izredni podpori v zneskih 10.000 Din in 7.000 Din.

Leta 1933 se bo vršila proslava 50 letnice obrtno nadaljevalne šole v Celju, ki bo združena s proslavo 40 letnice Obrtnega društva. Ob tej priliki bo nastopil obrtniški pevski in godbeni zbor. Pevski zbor je bil pozimi osnovan in šteje nad 70 vajencev in vajenk. Društvo namerava ob svoji 40letnici razviti svoj prapor. Božičnica, ki jo je hotelo društvo letos prirediti celjskim vajencem, je morala zaradi nezadostnih gmočnih sredstev izostati.

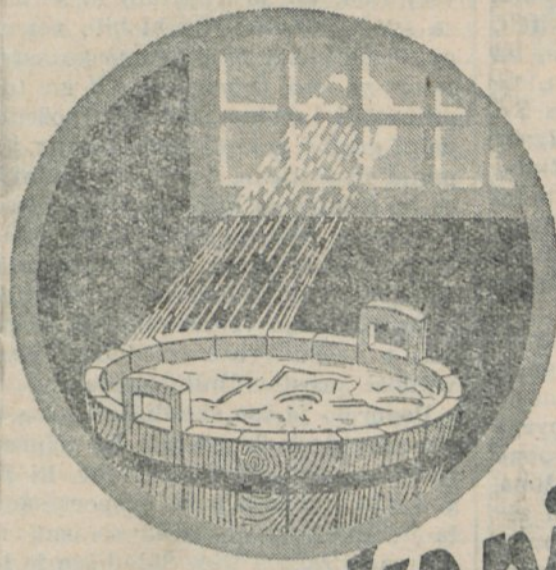
Obrtniški ples izkazuje letos 11.400 Din čistega dobička, ki je bil naklonjen deloma fondu za brezposelne obrtnike in pomočnike, deloma za podporo obrtno nadaljevalni šoli, deloma pa je bil porabljen za obrestovanje dolga za Obrtni dom. Društvena pisarna je dajala številnim obrtnikom, članom in nečlanom, informacije in nasvete pri napovedi pridobitinskega davka.

Zbornica za TOI je priredila skupno z Gremijem trgovcev v Celju, Sreskim gremijem trgovcev in Obrtnim društvom predavanje finančnega svetnika dr. Mosteticha o poslovnem davku. Društvo je pri ministrstvu prosvete interveniralo glede nameravane ukinitve deklške meščanske šole v Celju. V začetku marca je predaval g. Drago Žabkar o novem obrtnem zakonu. Po predavanju se je razvila živahna debata o skupnih ali ločenih zbornicah, zborovanje pa ni doseglo namena, za katerega je bilo sklicano. Na obrtniški praznik 19. marca se je vršila zjutraj maša v župni cerkvi, ob 10. dopoldne pa je v Obrtnem domu predaval učitelj g. V. Gobec o mojstru kot vzgojitelju vajenca.

Obrtni dom je zelo obremenjen s hipoteko, za katero je treba redno plačevati obresti. Misli se pa bo treba tudi na amortizacijo in novi odbor bo imel mnogo posla z izvedbo zadevnega gospodarskega načrta, ki ga bo treba takoj zasnovati. Novi odbor bo lahko prešel na reševanje večjih vprašanj, za kar bo potrebna predvsem složnost in delavoljnost vseh odbornikov.

Blagajniško poročilo, ki ga je podal g. J. Kovač, je prav zadovoljivo in je bilo zelo vestno sestavljeno. Letna članarina v znesku 40 Din ostane neizpremenjena. Na predlog pregledovalca računov g. V. Golograncja je bil izrečen vsemu odboru absolutorij, blagajniku pa še posebna pohvala za njegovo požrtvovalno delo.

Za volitev odbora sta bili predlagani dve kandidatni listi in sicer lista predsednika g. Kukovca in lista g. Dolžana. Volitev se je vršila z listki. Lista g. Kukovca je prejela 39 glasov in s tem večino, lista g. Dolžana pa 23 glasov, 1 glasovnica je bila prazna. V odbor so bili izvoljeni gg. Vinko Kukovec, Jernej Golčer, Karol Golob, Miloš Hohnjec, Anton Lečnik, Josip Pelikan, Franjo Vehovar in Franc Žo-

Namakanje s „Henko“

je enostavno in poceni!

Namočite perilo zvečer v Henkovi raztopini in zjutraj je razmočena vsa nesnaga. Oglejte si Henkovo raztopino po uporabi! Strmeli bodete, koliko nesnage vsebuje ta raztopina. Tudi za omehčanje trde vode in čiščenje vobče je „Henko“ jako priporočljiv.

Henko

soda za pranje
in čiščenje

har, za namestnike gg. Cajhen, Dobrave in M. Krajnc, za preglednika računov pa g. Konrad Gologranc in Karol Perc. Za delegata za Zvezni občni zbor sta bila določena gg. Lečnik in Žohar.

Ker se ni pri slučajnostih nikdo javil k besedi, je predsednik ob 21.45 zaključil občni zbor, ki je bil verni slika požrtvovalnega in uspešnega dela celjskega Obrtnega društva.

Po občnem zboru se je novi odbor konstituiral tako-le: predsednik g. Vinko Kukovec, podpredsednik g. Anton Lečnik, tajnik g. Miloš Hohnjec, blagajnik g. Franc Žohar.

Konjiški srez manifestira za vsedrjavno stranko

Na Jožefovo so se možje iz vseh občin konjiškega sreza zbrali v Konjicah, da ustanovijo definitivno sresko organizacijo Jugoslovenske radikalne kmetijske demokracije in izvolijo svoj sreski odbor. Došli so zastopniki vseh 25 občin, nekateri župani so poslali namestnike ter brzojavno ali pismeno opravičili svojo odsotnost zaradi zadržanosti v občinskem uradu.

Zboru je predsedoval konjiški župan g. notar Rado Jereb, ki je uvodoma pozdravil novega sreskega načelnika g. dr. Mateja Suhača in mu izrekel iskreno dobrodošlico s prošnjo, da zastavi vse svoje moči za konsolidacijo razmer v konjiškem srezu. Ta pozdrav in dobrodošlico so sprejeli prisotni zborovalci z burnim odobravanjem. Istanto je bil prisrčno pozdravljen iz Beograda došli narodni poslanec konjiškega sreza g. Karol Gajšek.

Začasni sreski tajnik JRKD g. dr. Ervin Mejak je v kratkih obrisih podal vsebino programa in organizacijski red nove vsedrjavne stranke ter poročal o stanju stranki ne organizacije

v srezu. Ustanovljenih je šest krajevnih organizacij in to v Konjicah, Oplotnici, Ločah, Stranicah, Zrečah in Vitanju, kjer so bili v najlepšem soglasju izvoljeni strankini funkcionarji. V teh organizacijah je doslej organiziranih že blizu 700 članov, v ostalih občinah pa se bodo imenovali krajevni poverjeniki, ki bodo pripravili osnove krajevne organizacije in do tega osnovanja zastopali strankine interese.

V sreski odbor JRKD so bili soglasno izvoljeni sledeči gg.: predsednik Rado Jereb, notar in župan v Konjicah ter član banovinskega sveta, I. podpredsednik dr. Ervin Mejak, advokat v Konjicah, II. podpredsednik Jernej Kuzman, lesni trgovec v Vitanju, tajnik Ciril Žagar, trgovec v Konjicah, blagajnik Stanko Sajovic, postajenačelnik v Konjicah, odborniki Matija Fijavž, posestnik v Stranicah, Anton Košir, posestnik in mlinar v Ločah, Anton Verčnik, posestnik in župan v Zrečah, Ignacij Kotnik, posestnik v Vitanju, Franc Petelinšek, lesni trgovec v Oplotnici, Pavel Konec, posestnik in župan v Prelogah, Anton Klančnik, posestnik in župan v Stranicah, Ivan Jerman, trgovec in župan v Oplotnici, Blaž Berdnik, posestnik v Ločah, Ferdo Mauher, trgovec v Boharini, Ignac Krenkar, posestnik in župan v Paki in Anton Berce, posestnik in župan v Špitaliču. Sreski odbor je dobil pooblastilo, da kooptira v sreski odbor še dva odbornika. V nadzorni odbor so določeni gg. Janko Kržič, šolski upravitelj v Ločah, Jože Kruhar, posestnik v Markačici in Davorin Blažon, davkar v Konjicah. Delegata za banovinsko skupščino sta Anton Berce in Janko Kržič, namestnik Franjo Seručar in Jernej Kuzman, delegata za državni kongres sta Rado Jereb, in Ivo Pavlič, namestnika dr. Ervin Mejak in Janko Kržič. Eksekutivo sreskega odbora tvo-

rijo gg. Rado Jereb, dr. Ervin Mejak, Jernej Kuzman, Ciril Žagar in Stanko Sajovic.

Za krajevne poverjenike so imenovani sledeči gg.: Franc Fridl, šolski upravitelj, za sv. Jernej; Ivan Mlakar, posestnik, za Laže; Ivan Salamon, zasebni uradnik, za Zbelovo; Anton Berce, župan in Martin Ambrož, posestnik, za Špitalič; Ivan Pristovnik, posestnik in Ivan Kramaršek, župan, za Bezovico; Jožef Prosenak, župan, za Tepanje; Ludvik Vegmahar, posestnik, za Bezino; Anton Gosak, posestnik, za Žiće; Ivo Pavlič, šolski upravitelj, za Kot; Alojzij Berčnik, župan, za Ljubnico; Franc Lepartič, župan, za Okoško; Ignac Gosak, župan, za Sv. Kunigundo in Padeški vrh; Ignac Krenkar, župan, za Pako; Karl Bešković, posestnik, za Skomarje; Gabrijel Kumer, župan, za Grušovje in Vrhole; Jože Borovnik, župan, za Brezen in Franjo Seručar, posestnik, za občino Konjice-okolica.

Po izvršitvi vseh teh formalnosti je povzel besedo narodni poslanec gosp. Karl Gajšek, ki je na poljuden način opisal delo parlamenta od njegovega prvega sestanka, zlasti je podrobno obrazložil vprašanje žitnega režima, trošarin, kuluka, zakon o znižanju zemljarine, agrarno reformo in zakon o gospodarskem svetu. Pozval je zborovalce, naj ljudem obrazložijo delo v parlamentu in pomirjevalno vplivajo na ljudstvo, hujškače in zapeljivce naroda pa strogo nadzirajo.

Sledilo je obširno poročilo člana banovinskega sveta g. župana Rada Jereba, ki je zlasti natančno obrazložil proračun banovine v kmetijskem oddelku ter opozoril na predloge, ki jih je on stavil za zadeve, tičeče se napredka konjiškega sreza.

Gosp. dr. Ervin Mejak je na kratko resumiral dosedanje delo narodnega poslanca g. Gajška in člana banovinskega sveta g. Jereba in predlagal, da se izreče obema ljudskima zastopnikoma zaupnica za njuno delo. Zbor je s prisrčnim aplavzom sprejel stavljeni predlog za zaupnico, nakar je g. dr. Mejak pozval navzoče, da takoj pričnejo z intenzivnim delom za novo vsedržavno stranko, da bo število organiziranih čim hitreje naraščalo.

Predsednik sreskega odbora je opoldne zaključil nad tri ure trajajoče zborovanje, katerega so se udeležile vse občinske sreze po večjih ali manjših delegacijah. Dvorana Narodnega doma je bila zasedena do zadnjega kotička, mnogo ljudi ni moglo več v dvorano in je škoda, da se zborovanje ni vršilo v kakem večjem lokalu, ker so prostori v Narodnem domu postali že premajhni za slična zborovanja.

Velik požar v Oplotnici pri Konjicah

Konjice, 24. marca

Davi okrog dveh je izbruhnil velik požar na skladišču lesnega trgovca g. Franca Jonkeja v Oplotnici. Plat zvona in gasilska trobenta sta zbudila prestrašene Oplotničane, ki so pohiteli gasiti požar, ki je ogrožal vsó vas. Ognjeni zublji so švigali visoko proti nebu, iskre je metalo po vsej vasi, vse je trepetalo in se balo za svojo imovino. Če bi bilo vetrovno, bi bil požar brez dvoma katastrofalen za vso Oplotnico. To so tudi preprečili izredno pridni in požrtvovalni gasilci iz Oplotnice, Konjic, Tepanja in Poljčan. Gasilci iz Oplotnice in Konjic so bili takoj na mestu, dočim so ostali gasilci vsled oddaljenosti pota prišli malo pozneje in storili tudi svojo dolžnost. V zadnjem času zahtevajo vedno nmožeči se požari v našem srezu izredno požrtvovalnost prostovoljnih gasilcev.

Pogorelo je vse skladišče, okrog 50 vagonov desk, ki so bile že pripravljene za sestavljanje zabojev, ki jih g. Jonke razpošilja za eksport sadja iz južnih krajev. Škoda se ceni na najmanj 500.000 Din. Skladišče je bilo le deloma zavarovano. V veliki nevarnosti so bila gospodarska splotja v sosesčini in sosednje lesno skladišče g. Julija Hmelaka. Razširjenje požara so preprečili gasilci, ki so do 9. zjutraj v hudem mrazu vztrajali na pogorišču. Kako je nastal požar, še ni ugotovljeno.

Uboj na Pristavi pri Šmarju

Na Jožefovo zvečer se je vračalo več fantov z nekoga vinograda na Pristavi pri Sv. Emi domov. Spotoma so se sporekli. Eden izmed fantov je v prepiru z neko ročico napadel ostale tovariše ter težko poškodoval štiri. Trije se zdravijo doma, četrtega ranjenca, 21-letnega Franca Žmaherja, sina posestnice s Pristave, ki je dobil dva težka udarca po glavi, tako da mu je počila lobanja, pa so prepeljali v celjsko bolnico, kjer je v četrtek 24. t. m. zjutraj podlegel poškodbam. Storičca so aretirali in izročili sodišču.

DOMAČE VESTI

d **Narodno predstavništvo.** Senat je na svojih sejah 21., 22. in 23. t. m. sprejel proračune notranjega, vojnega, gradbenega, kmetijskega ministristva ter ministristva za trgovino in industrijo, za šume in rudnike, za promet, za socialno politiko in narodno zdravje, za fizično vzgojo naroda in za zunanje zadeve. V sredo 23. t. m. je imel zunanji minister dr. Voja Marinković obširen ekspozé o najvažnejših evropskih problemih, zlasti o vprašanju omejitve oboroževanja, o reparacijskem problemu, o vprašanju gospodarskega spozazuma podunavskih držav in o panevropski ideji. Senat je končno sprejel celotni državni proračun, nato pa še zakon o spremembi zakona o neposrednih davkih, zakon o davku na samce in osebe z 9 in več otroki, zakon o taksah in zakon o likvidaciji žitnega režima. Prihodnja seja senata bo sklicana pismeno. Narodna skupščina je 21. t. m. izvolila posebne odbore za proučitev zakona o zaščiti kmetov in zakona o maksimiranju obrestne mere. Prihodnja seja Narodne skupščine je napovedana za sredo 30. marca.

d **Pred ukinjenjem cenzure.** V debati o proračunu notranjega ministristva, ki se je vršila 21. t. m. na seji senata, se je senator Banjanin zavzel za ukinjenje časopisne cenzure. Odgovoril mu je notranji minister dr. Srskič, ki je med drugim izjavil sledeče: »Kraljevska vlada sa-

ma želi, da bi se cenzura čim prej ukinila. Za enkrat pa še ne misli predložiti Narodnemu predstavništvu predlogov o izpremembi tiskovnega zakona, ker je mnenja, da še niso popolnoma izginili oni vzroki, zaradi katerih je prišlo do tega režima, in ker še tudi ni nastopilo ono stanje, ki bi dopuščalo, da se ukine zakon o zaščiti države. Z ukinitvijo cenzure pa bo sedaj vladajoči režim znatno omiljen ter bo imel dobro namerni tisk popolno svobodo, da bo lahko razpravjal o vseh političnih, gospodarskih, kulturnih in socialnih zadevah. Organi oblasti, ki vrše cenzuro, bodo dobili liberalna navodila za izvajanje tiskovnega zakona in minister je prepričan, da bo dobro namerni tisk s tem rošen vseh težkoč. To bo le prehod dotlej, dokler ne bo izpremenjen celokupni režim o tisku, kar se bo zgodilo takoj, ko bodo izginili vsi vzroki, zaradi katerih je prišlo do sedanjega režima.»

d **Ukinitev državne in banovinske trošarine na vino in žganje.** Na seji finičnega odbora, ki se je vršila 21. t. m., je finančni minister dr. Djordjevič izjavil v imenu vlade, da se trošarina na vino in žganje v dose-danji obliki ukine in da v bodoče preneha vsaka obveznost proizvajalca glede plačevanja kakršnihkoli davkov na vino in žganje. Namesto dosedanje državne in banovinske trošarine se bo uvedla posebna trošarinska taksa, ki jo bodo morali pla-

Podobno kakor Palma še ni isto kot Palma!

Gumi pete lahko izgledajo podobne, ko so nove. Razliko se opazi šele čez nekaj tednov nošnje. No taktat je že prepozno. Kupujte zato samo prave PALMA gumi pete, ker se tako obvarujete neugodnih iznenadenj; kajti PALMA kvaliteta in PALMA trpežnost so nenaadkriljive. Pomnite: Samo PALMA da kar PALMA obljubit!

DOMAČI IZDELEK

PALMA

Iščite pri Vašem čevljarju PALMA - OKMA gumi podplate, ker so trpežnejši in cenejši kot usnje. — — — Za črn in rjav čevelj.

čevati vsi, ki na drobno točijo alkoholne pijače. Višino te takse bo določila posebna komisija na podlagi dejanskega prometa in po kakovosti točilnice, tako da bodo n. pr. male gostilne plačale nizko takso, velike restavracije z velikim prometom pa primerno višjo. Občine bodo smele še nadalje pobirati maksimalno trošarino na vino in žganje na svojem področju. V ostalem pa bo promet vina in žganja popolnoma svoboden.

d **Povratak kraljevičev z Blede v Beograd.** Kraljeviči Peter, Tomisav in Andrej, so se 19. t. m. zvečer po partedsenskem bivanju na Bledu odljali z Lesc nazaj v Beograd. Nj. Vel. kraljica Marija je odpotovala z Bleda že nekaj dni prej.

d **Velikonočne šolske počitnice** so se pričele v četrtek 24. t. m. in trajajo do vštetega 29. t. m. V sredo 30. t. m. bo zopet redni pouk. Po zakonu o srednjih šolah trajajo velikonočne počitnice 10 dni, odlok prósvečnega ministristva pa določa, da trajajo letos samo 6 dni.

d **Uradni dan Sreskega gremija trgovcev v Celju,** ki bi se bil moral vršiti 25. t. m. v Gornjem gradu za člane iz gornjegrajskega sreza, je zaradi praznikov odpadel. Vršil se bo prve dni prihodnjega meseca, o čemer bodo člani pravočasno obveščeni.

d **JAD Triglav v Zagrebu** je izvolil na rednem občnem zboru za letni semester 1931/32 odbor, ki se je konstituiral sledeče: predsednik: Brinar Miran, cand. for.; podpredsednik: Križman Milko, cand. iur.; tajnica I.: Stefe Anka, stud. rer. com.; tajnik II.: Majer Jože, stud. for.; blagajnik: Kveder Drago, stud. tehn.; knjižničar: Masten Vilko, stud. agr.; arhivar: Korošec Karol, stud. med.; gospodar: Korošec Miha, stud. rer. com.; odbornik: Butkovič Viktor, abs. rer. cod.; revizorja: Gulič Vinđo, abs. med. in Tonejc Stane, cand. tehn.; častni sod: Spindler Metod, abs. med., Segar Matija, abs. iur., Lippai Viljem, cand. iur., Eksel Boris, abs. tehn. in Vodeb Vlado, cand. rer. com.; načelnik znanstvene sekcije: Milko Križman, cand. iur.; načelnik izletniške sekcije: Brinar Miran, cand. for.

d **Na XXV. rednem občnem zboru J. N. A. D. »Jadrana« v Ljubljani** je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik: Kolmatin Jože, cand. phil.; pod-

predsednik: Jeruc Janez, cand. iur.; tajnik I.: Roth Matija, cand. tehn.; tajnik II.: Kos Emil, stud. iur.; tajnik III.: Jeran Milan, stud. iur.; blagajnik: Prosen Franc, stud. tehn.; knjižničar I.: Tonin Franc, stud. phil.; knjižničar II.: Preinfalk Anton, stud. med.; čitalničar: Verbič Boris, stud. iur.; gospodar: Zore Slavko, cand. iur.; arhivar: Vargazon Dušan, stud. iur.; revizorji: Hiter Boleslav, stud. iur.; Uršič Andrej, cand. iur.; Megušar Maks, stud. tehn.; načelniki sekcij: kulturno-znanstvena: Vargazon Dušan, stud. iur.; socialno-gospodarska: Gerželj Franc, stud. phil.; šahovska: Preinfalk Anton, stud. med.; tiskovna: Hrovatin Viktor, cand. phil.; ženska: Perko Stana, stud. phil.; dramska: Grgič Edvard, stud. phil.; sportna: Stofla Slavko, stud. tehn.; zabavna: Sikošek Dušan, stud. tehn.

d **Iz naših revij.** V Zagrebu je izšla krasna velikonočna številka »Revije Cinema« s številnimi ilustracijami in zanimivo vsebino. List izhaja 1. in 15. v mesecu, stane polletno 50 Din in se naroča pri upravi v Zagrebu, Smečiklasova 21. Ravnokar je izšla najnovejša številka »7 dana radio«, ilustrovanega tednika za radio, gledališče, kino, sport in foto. List stane četrtletno 45, polletno 85, celbletno 160 Din in se naroča pri upravi v Zagrebu, Samostanska 2/I.

d **Pri pokvarjenem žledocu,** plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski učinkuje še kozarec naravné »Franc Jožefove« vode kot prava blagodat za z jedjo in pijačo preobložena prebavila. »Franc Jožefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Kino

Mestni kino Celje. Na Veliki petek in Veliko soboto zaprto. — Na velikonočno nedeljo se bo predvajala sijajna zvočna veseloigra »Štoklja štrajka« z znanim komikom **Siegfriedom Arnom** v glavni ulogi. Na velikonočni pondeljek **nov program.** Pri vseh predstavah se bodo predvajale predigre. Predstave na oba praznika ob pol 3., pol 5., pol 7. in pol 9. zvečer.

R.:

Velikonočna 1932

Saj bo skoro nova pomlad.
Zvonovi velikonočni svetlo zapojó,
trate se v solncu zeleno zasmejó.
Hej, saj bo zares spet pomlad!

O, da bi prišla dobra pomlad,
ki vsa trudna, temna srca razžari,
z vedro, mlado močjo jih napoji!
Rad bi dočkal tisto pomlad.

Vsem bi nam kaj prinesla pomlad
v petje in cvetje smejoč se pogled,
mirne veré vase, v človeka, v svet.
Kako bi nam lepa bila pomlad!

In že prihaja k nam nova pomlad
v mogočni himni velikonočnih zvonov
in morda nam še v srca dan zasije nov.

In bo morda zares spet pomlad.

FRAN ROŠ:

Svidenje

Po več nego tridesetih letih sta se sešla prijatelja sošolca. Na velikonočno soboto sta bila pripotovala na kratek izlet v stari kraj svojih gimnazijskih let, srečala sta se ob izstopu iz vlaka in sta se začudila drug drugemu:

»Hanžič?«

»Mlečnik?«

No, in sta se kmalu pomenila, kako in kaj. Da je prvi upravitelj nekje na jugu, da je drugi upravnik nekje na vzhodu. Da sta jima glavi napol plešasti in napol sivi, da sta oba precej odebelela in že blizu penzije, da imata družini in sta oba po dolgih letih hotela obiskati domače kraje. In kako sta vesela, da se spet vidita stara sošolca. Tako srečen slučaj!

Stopala sta skozi mesto, ki mu je bilo lice zdaj precej izpremenjeno, ali vendar je budilo v njiju nebroj spominov. Upravitelj Hanžič, mož s pristriženimi brki in očali, je govoril glasno:

»Glej, tu sem stanoval pri stari Ani. Zdaj pa stoji tu nova hiša z manufakturno trgovino.«

»Na mestu nekdanje gimnazije se je širil prazen prostor, še nezazidan, in sta obstala tu kot ob pogorišču. Upravnik Mlečnik, mož z gladkim licem, je pripovedoval s tankim glasom:

»Da, dal kje so časi, kje so ideali! Kako sem nekoč trepetal v tem poslopju pred matematiko, danes pa ni več poslopja, niti strašnega profesorja Kargla, ki nas je mučil s sinusi in cosinusi. Quae mutatio rerum!«

Ogledovala sta si napise trgovin in gostiln. Še sta našla nekaj starih imen. Hanžič je predlagal:

»Stopiva semkaj k »Sivemu volku«. Tu je bila nekoč natararica Minka, čedna in živahna, študentje smo včasih hodili semkaj.«

Vstopila sta. Prostori so bili sedaj prostranejši, svetlejši nego v tistih dneh. Minke seveda ni bilo več tu. Mlada natararica jima je prinesla pol litra vina in sta trčila s čašama. Hanžič je dejal:

»Glej, kje so tisti svetli ideali! Do-

segljivi niso bili, ali vendar sem si znal ustvariti toplo gnezdo v življenju. Cesar nisem dosegel jaz, preskromen sem bil žalibog, to morda doseže moj sin. Pravo študira, advokatura ga veseli, talente ima za politiko, in mislim, da mi bo v ponos in čast. Izreden fant je.«

»Moj sin,« je rekel Mlečnik, »študira medicino, vsi izpiti so mu igrača. Zaročen je s hčerko poslanca Markoviča. Zveze, bodočnost, denar...«

»Pametno sem se oženil, hišico imam, lepo, dobro ženo iz ugledne trgovske družine, reprezentativno zelo. No, srečen sem, ti pravim.«

»Tudi jaz. Žena mi je gospodinja, da malo takih. Oficirji so jo snubili, toda le mene je marala. Da, značaj, da malo takih med ženskami.«

»Prijetno je, da se človek more izpovedati prijatelju, najboljšemu prijatelju iz mladih dni, kako prijetno! Prav lepe cilje sva dosegla v življenju, da.«

»Da, zares me veseli, da sva se tako nepričakovano sešla. In glej, saj vendar še nisva toliko v letih, vsaj ne čutiva tega, imava gotovo še dokaj dni pred seboj.«

»Vsekakor. Saj če bi se bila mnogo postarala, ali meniš, da bi se bila sploh še spoznala po tolikem času in in že v prvem hipu?«

»Gotove ne, ljuba duša!«

»In spomini so sladki, da, da, kje so časi!«

»Morda bi danes srečala še koga iz tistih dni, sošolca ali znanca. Saj ni mogoče, da bi se bili prav vsi raztepli po svetu. Najini profesorji so menda že vsi pomrli, ali pa so odšli takrat ob prevratu. In kje so zdaj deklice, ki smo študentje bili neumno zaljubljeni vanje? Danes so gotovo matrone, spoštovane in umirjene.«

Potem sta spet stopala po ulicah. Zvonovi so zvonili, z bližnjega griča so pokali strelji, po ulicah se je pomikala procesija z banderi, petje in godba sta se razlegala, na oknih so gorele sveče. Nebo je bilo še svetlo, vse sinje, mlačen veter je vel z juga. Trgovine so bile vse zaprte, pisane množice mestnega in kmečkega, mladega in starega ljudstva so valovale mimo njiju. Na stopnicah so prodajali gore pomaranč.

»Se je to kos stare poezije, lepe, kakor je lepa tista davna mladost,« je vzdihnil Mlečnik ginjeno in se je oziral po ljudeh, da zagleda znanca.

Hanžič ga je sunil s komolcem:

»Tamle stoji naš stari šolski sluga Mrzlikar. Ves je siv in upognjen. Ali bi se naju še domislil?«

»Resnično je sluga Mrzlikar. Včasih se je pisal Meereslieger. Morda bi se naju še spomnil. Ogoriva ga. Povabiva ga kam na vino, marsikaj nama pove o profesorjih in sošolcih.«

In sta stopila k njemu. Globoko se je priklonil:

»Velika čast, da me niste pozabili, gospoda. Moj spomin je oslabil, petinšedemdeset let je starost, da, ali vendar, zdi se mi, da, ostala sta mi

Brezhibna nolt

ako rabis

ELIDA CREME

de chaque heure

v spominu kot vrla učenca našega zavoda. Izredna čast, na uslugo sem vam. Dovolite, da vam želim prav prijetne velikonočne praznike.«

Vsi trije so krenili preko trga v gostilno pri »Zlatem jellenu«. Prostori tu niso bili dokaj drugačni, stare mize so črnele tu, morda so bile še prav tiste kot nekoč.

Sluga Mrzlikar si je gladil dolge, sive brke, brisal si je rosne oči in je bil srečen:

»Kako me veseli, da se me učenci našega zavoda spominjajo. Vedno in vedno me še kdo izmed njih ustavi s prijazno besedo in me povabi s seboj na čašo vina, na večerjo, in včasih se zgodi, da mi ob slovesu ostane v rokah stotak. Dobri gospodje! Saj bi mi bilo življenje sicer težko, sem kronski upokojenec. Vdovec sem, živim pri hčeri, ki je poročena s krojaškim mojstrom. Bolehen sem, naduha me tare, oči me zapuščajo.«

Mlečnik je naročil telečji zrezek tudi Mrzlikarju in so praznili čaše.

»Vaših profesorjev ni nikogar več tu, odkar je lani umrl Zobec. Belšak je tu, sodni svetnik. Tudi Lešnik je tu, inženir, da. Izmed ostalih menda nihče. Svet je velik, da...«

»Torej je umrl tudi profesor Zobec. Grščino je poučeval v najinem razredu.«

»Ali še veš, Hanžič, kako sva pisala šolske naloge pri njem? Skrivaj sem ti dajal svoje naloge, da si jih prepisoval. In nekoč naju je zalotil.«

»Motiš se, prijatelj! Menim, da si ti prepisoval naloge od mene.«

»Prosim te, prav točno se spominjam vsega.«

»Ne bodi smešen! Nikdar nisem

DR. FRAN MIŠIČ:

Velika noč med koroškimi Slovenci

Ne le z Magdalenske gore, ki se dviga južno od Gospe svete ob živi narodni meji z bližnjo cerkvico sv. Krištofa nad Škofjim dvorom, tudi z gore sv. Urha na zapadnem robu Gosposvetskega polja in v nižjih legah celo s strmih in oguljenih rebri Karavank, s Stola, z Obira in Pece, je skopnela bela snežna odeja, da se razločno vidijo temnozeleni gozdovi borovja, jelovja in smrekovja, že zeleneči travniki in pašniki, na novo zorane in zato po sveži, razgreti zemlji duhteče njive, pa tudi sive skale, gole strmine in pečine, med katerimi vodijo nevarne stezice in stopnice na znamenite razgledne točke ponosnih Karavank. Z vrhov nad Spodnjim Rožem, z Grlovca, Macna in Žingarice v bližini svetovnoznanih Borovelj, ki bi lahko postale jugoslovenski Birmingham, a obhajajo v Avstriji od leta do leta žalostnejšo Veliko noč,

je slišati od časa do časa, kadar toplejši vetrovi, namesto pravega juga, silijo s prav posebno močjo preko karavanških grebenov v Rož in ostali Korotan, zamolklo, domačinom dobro znano grmenje in votlo bobnenje: zdaj tu, zdaj tam se utrga plaz, drvi in drči z vso naglico preko strmega skalovja navzdol, dokler se ne razprši, potem ko je že opravil svoje nesrečno delo, poizgubivši se med granitno trdnim, redkim bukovjem in mecesnovjem.

V sto in sto potočkih in vrelcih, pa tudi po nevarno naraslih hudournikih, po Suhah in Bisticah, po Borovnicah, Črnah in Belah hte, včasih mogočno bobneč, včasih zopet milo in ubrano žuboreč, snežno mrzle vode v mogočno Dravo, ki dere, osvobojena vseh zimskih spon, skozi deželo Koroško, skozi Rož in Podjuno naprej v svobodno državo jugoslovenskih bratov. V solčnih gajih okoli Vrbskega jezera, na Otoku, blizu Ribnice in Sekire, pa tudi blizu prisojnih Žihpolj nad Rožem že prepevajo na vrhah najvišjih smrek drozgi. V grmovju, ki raste na terasah

opuščenih vinogradov pod Humberškim gradom nad Rožem, se oglašajo kosi in taščice, zjutraj in zvečer; dišeče vijolice in trobentice pa čakajo, kdaj se vendar povrnejo druge stare znanke v njihovo družbo.

Tako prihaja v Korošo o ljuba vrgred in tako se dela Veliki dan prebujenja in novega življenja. V sivem, starodavnem zvoniku, ki je videl že mnogo bojev in mnogo krvoprelitja, pa tudi vso tragedijo naših koroških bratov, mogočno pozvanja Gosposvetski zvon in za njim po vseh dolinah in brdih zvon za zvonom, zvonček za zvončkom, da morejo slišati veselo oznanilo o Veliki noči vsi, ki kot svobodnjaki spijo v starih grobovih na visoki, nekaj nedostopni slovanski trdnjavi Ostrovici; zazvone veselo, jasno in glasno, da čujejo radostni glas oni ob Zili, da zapoje pesem svojo veseli Rožani in da vzbudi vojska kralja Matjaža, povelja za pohod izpod Pece komaj in težko pričakujoč, novo veselje do lepšega, svobodnejšega življenja vsem onim, ki kopljejo in orjejo zemljo blizu Pece in visokega Ojstrca,

pa gori do Šenturske gore in Dobrača nad Zilo.

Ko je še bila huda zima, so že pripravljali mladeniči plamenice, večje in manjše, iz srednjedebljih borovih debel, na debelejšem koncu precepljenih in s smolo prepojenih, da so se na solncu in v prepihu v skednju do velikonočnega tedna docela osušile. Blizu vasi, na kakem holmcu, kjer na Veliko soboto zvečer vaški duhovnik pri kapelici blagoslovi »žegen«, zanetijo, čim se začne mračiti, velikonočni kres; v njegovem ognju si zapalijo smolnate plamenice, ki jih drug za drugim v dolgi vrsti spretno sučejo in vrtijo v kolobarju nad glavo okoli sebe ter se pomkajo ob njivah in travnikih, po zarah in odprtih poteh, k bližnji cerkvi ali kapelici; za njimi hodijo stare ženice in stari možje, dečki in deklice molijo na glas za starih očakom in prepevajo svete velikonočne pesmi, ki jih znajo le še malokateri. Oni pa, ki bivajo v dolinah, gledajo od daleč te kresnice, prekrasne slike vstajenja in ljubezni. Ko zadonijo velikonočni zvonovi in zagrmijo v ze-

potreboval tvoje pomoči. Nikdar!
»No, no! Ne razburjaj se! Dobro vem.«

»Ne ugovarjaj mi! Ne žali me s tem! Ne bodi predrzen!
»Čisto resnico sem govoril.«

»V grščini sem bil sploh med najboljšimi, razumeš?«

»Ne, ne. Spominjam se dobro, da si v šesti ali sedmi imel v grščini ponavljalni izpit.«

»Lažeš! Ponižati me hočeš! Očitaš mi, da sem bil na gimnaziji prepisovalec nalog in celo tvojih revnih nalog, haha! Da sem bil goljuf! Podlež!
»Saj to ni očitek. Je le spomin na lepa mlada leta.«

»Nehaj s tem!
S plahimi očmi je zrl v oba stari sluga, ali vendar ni prenehal nositi v usta koščkov sočnega, dehtečega zrezka in jih zalivati s požirki vina. Nad njim je gostilničarka prižgala luč.

»Ali kje je Elza, hčerka sodnega oficijala Vodeba?« je vprašal Hanžič, ne da bi pogledal tovariša.

»Umrila je pred petimi ali deseti leti, menda na vodeniki. Bila je poročena s sollicitatorjem Novakom. Edino hčerko mu je zapustila. Hčerko, ki je tudi že poročena.«

»Ah!« je vzdihnil Mlečnik. »Elza je torej že davno mrtva. Nekoč, bil sem tedaj menda petošolec, sem se bil zaljubil vanjo.«

»Ne čvekaj novih budalosti!« je ugovarjal Hanžič. »Bil sem jaz zaljubljen vanjo, samo jaz, da veš, in to ne brezuspešno, haha!
Tovariša sta se spogledala mrko, trdo in sta umolknila. Slednjič je Mlečnik zmajal z glavo in menil:

»Toda to ni prav, prijatelj, da oprekava drug drugemu. Po mnogih letih sva se sešla in še teh par uric naj bi se prepirala?«

»Saj si ti izzival, prijatelj!« je zavračal Hanžič.
»Kje so časi, oh, tempora mutantur...« je krenil Mlečnik razgovor v mirnejšo smer.

»Pijmo!« je gromko zaklical Hanžič.

Slugi Mrzlikarju se je solzil razorani obraz, pogled mu je bil otopel, jecljal nerazumljive besede. Po mizi in hlačah je bil razlil čašo vina in je omahoval na stolu.

»Saj je revež že skoro brez zavesti. Najbolje bo, da ga pustiva tu. Plačajva!«

Razdelila sta si račun in se dvignila. Stari sluga je momljajal predse in ni mogel vstati. Še rok ni mogel več potegniti iz žepov.

»Siromaka v življenju gotovo nikdar več ne vidiva,« je sočutno menil Mlečnik.

»Sicer pa si ti naročil zrezek zanj,« mu je očital Hanžič na ulici. »Potrebno ni bilo, saj bi bilo dovolj, da sva mu plačala pijačo.«

»Če tako sodiš, ti rad vrnem tistih par dinarjev.«

»Ne gre za dinarje, ampak za princip, razumeš?«

»Za kakšen princip, smešno!«

Hodila sta po razsvetljenih mestnih ulicah, mimo množic. Žarela sta leno pomlad velikonočni strelji, da odmeva hrib in dol, se vsa srca polna velikonočnega veselja. Gosposvetski zvon mogočno doni in kliče v Koroško Veliko noč.

Po polju koraka, resen kljub veselim utripom v srcu, slovenski oratar, z njim njegov sin. Križce, napravljene iz blagoslovljenih vrbovih vejic, dobro ped visoke, in blagoslovljeno vodo v vrčih nosita s seboj. Na vsakem oglu njiv zasadita po en križec, ga zalijeta z blagoslovljeno vodo in se pri tem prekrižata: sedaj ne bodo mogli ne toča ne nev hta niti hudi duh škodovati tako zavarovanemu polju.

Tudi hišo in gospodarska poslopja je treba ubraniti vsakega zla. Jajca, na obeh koncih preluknjana, skozi obe luknjici izpraznjena in z blagoslovljeno vodo napolnjena, zmečejo, ko zazvonijo opoldne na velikonočno nedeljo, čez strehe hiš in drugih poslopj, da jih tako blagoslovijo in obvarujejo nesreče.

Velikonočno solnce se začne za ti-

jima obraza, le tuintam se jima je opotekel razgibani korak.

»Glej, včasih so bile te ulice zvečer v črni temi. Tu sem se sestajal z deklicami, na dva koraka nisi spoznal človeka v temi, danes pa bi lahko čital časopis na ulici. Mesto je napredovalo prav v vseh ozirih.

»Kaj hočeš! Kultura, napredek, gosposdarski razmah, da, da,« je pritrtil Mlečnik. »Tu, v tej ulici sem nekoč ogovoril rajno Elzo.«

»Spet pričinjaš s stariimi lažmi. Prepira se ti hoče. Povedal sem ti že da sem se jaz sestajal ž njo in prav v tej ulici.«

»No, morda tudi ti, ne branim ti.«

»Morda? Prav zares! In samo jaz, nihče drugi, razumeš!«

»Bila je lepa, Elza. Njene rjave oči in kostanjevi lasje...«

»Spet lažeš! Imela je sive oči in prav črne lase. Sploh pa mi že presedaš s temi glupimi izmišljotinami.«

»Ali...«

»Molči! Če me hočeš žaliti naprej, ti prisolim zaušnico. Kakor sem ti jo nekoč, ko si mi pri zgodovini sufliral napačno letnico. Dobro se še spominjam vseh tvojih nekdanjih nesramnosti.«

»Motiš se. Da bi ti bil jaz kdaj napačno sufliral v šoli, to je izmišljeno, zlobno izmišljeno.«

»Resnica je!«

Mimoidoči so se ozirali v oba glasna človeka, stražnik se je okrenil za njima.

»Ali veš, kdo sem jaz? Upravitelj Hanžič! Hišni posestnik. Moj sin študira pravo. Moja žena je iz ugledne trgovske hiše.«

»In kdo sem jaz? Upravnik Mlečnik. Moj sin študira medicino. Zaročen je s hčerko poslanca...«

»Do grla sem te sit. Ostal si stari zggagar, neiskreni falot! Še praznike bi mi rad pokvaril. Fej te bodi!«

»Svojo pot pojdem. Ostal si klada brez srca, brez duše. Zbogom!«

»In če bi imel smolo, da te še kdaj v življenju zagledam, ognem se ti oddaleč kot gobavcu.«

»Fej!«

Krenila sta vsak v svojo stran.

Morda se ne srečata nikdar več. Morda tudi po tridesetih letih ne več. Zakaj čudno zavita so pota človeška in naše življenje je pravzaprav kratko in revno.

Sokolstvo
Župni prosvetni zbor v Celju

Župni prosvetni zbor (sestane prosvetarjev vseh župnih edinic) se bo vršil v nedeljo 3. aprila ob 9. dopoldne v mali dvorani Narodnega doma v Celju z naslednjim dnevnim redom:

1. Otvoritev sestanka po predsedniku ŽPO bratu ing. Burniku.

2. Dramatika na naših odrih; referent br. ing. Burnik, Zabukovca.

3. Vodstvo in organizacija pevskih

rolskimi gorami nagibati k zatonu. Hladne večerne sapice se podijo od zapada proti vzhodu v smeri deročih Drave. Zadnji žarki zahajajočega solnca obsevajo zasnežene robove gorskih grebenov in nastane ono znamenito večerno žarenje gora, ki ga lahko opazuješ z Glavnega trga v Celovcu in ki ga noben umetnik ne more posneti. Tedaj zadoni, ujema joč se z mogočnim, a vendar milim zvonjenjem, ki se razlega z zvonika Gospe svete, domači zvon: tada, zadoni tudi stara, mlajšemu rodu žal komaj še znana, domača velikonočna pesem »Prišla je Velika noč...«. Sivi očaki, z bogatimi izkušnjami oblagodarjeni, modrujejo o burnih časih, ki so že šli mimo njih; o kratkotrajni zlati svobodi, pa tudi o časih, ki čakajo, če že ne njih samih, pa gotovo njihove vnuke in njihovih vnukov vnuke. Pa postanejo veseli in dobre volje, ker so vsi prepričani, da bo nekoč napočil Veliki dan narodnega vstajanja, Velika noč osvobojenja, ki jo oni sami niso mogli dočakati.

Vsi naj vedo, da so naše nogavice, katerim smo znatno znižali cene, dobre in trpežne!

PUTANČELJE

in glasbenih odsekov; ref. br. Hajšek Franjo, Sv. Jurij ob j. ž.

4. Vodstvo društvene administracije in društvenih prireditelj; ref. br. Rejec Franjo, Šoštanj.

5. Kakkšna naj bodo predavanja in nagovori pred yrsto in kako se naj vršijo; ref. br. Roš Franjo, Celje.

6. Organizacija prosvetnih šol in tečajev; ref. br. Pivc Maks, Žalec.

7. Pomen trezvenjaštva in štednje v sokolskih vrstah; ref. br. Železnik Marjan, Sevnica.

8. Lutkovna gledališča; ref. br. Berce Rafko, Šmarje pri Jelšah.

9. Minimalni delovni program društvenih prosvetnih odborov; ref. br. Edgar Vončina, Trbovlje.

10. Program ŽPO v tekočem letu; ref. predsednik ŽPO br. ing. Burnik Vlado.

11. Predlogi in slučajnosti.

Razprava slednje točke se bo nadaljevala še popoldne od pol 2. do pol 4., ako bi dopoldanski čas ne zadostal.

Vse bratske župne edinice so pozvane, da pošljejo na zbor svojega prosvetarja, ako bi bil ta zadržan, pa njegovega namestnika.

Prosvetni odbor Sokolske župe Celje.

Tyrševa proslava v Žalcu

V nabito polni Roblekovi dvorani v Žalcu se je vršila na Joželovo popoldne proslava stoletnice rojstva sokolskega prvoboritelja Miroslava Tyrša z obširnimi in zanimivimi sporedom, ki so ga pripravljali delavni člani in članice agilnega Sokolskega društva v Žalcu.

Kmalu po 3. popoldne je stopil pred občinstvo društveni prosvetar, ki je v poljudni besedi podal životopis očeta sokolstva Miroslava Tyrša. Nato je nastopil z deklamacijo naraščajnik, ki je z lepo pesmijo proslavil Tyrša.

Elitno točko »Pomlad« je izvajala ženska deca v ljubkih kostumih. Doma sestavljena spremljava na klavir je izpopolnila krasno scenerijo. Nastopili so »medvedki« moške dece, ki sta jim dva lična bobnarja svirala za ples. Najboljši »medvedek« je bil vsekakor Pepček. Črno ozadje odra je zelo pripomoglo, da je bila vsaka slika izrazita, kar se je opazilo tudi pri naslednji točki članov, ki so pokazali strumne vaje na bradlji, kjer se je opazal znaten napredek.

Spored je bil premišljeno sestavljen, da je vsaka nova točka prestajnejša nadkriljevala v tehničnem oziru.

Zopet smo videli »vaje z vencic« ženskega naraščaja — pet po številu — v eksotičnih kostumih iz papirja, pa vendar učinkujoče z diskretno klavirsko spremljavo. Svojo točko so imeli sosedje Gotovljani v vaji z dolgo palico, ki je bila izvedena prav čedno in točno.

Zašumelo pa je v občinstvu, ko je zapazilo štiri pare plesalk in plesalcev v češki narodni noši — a s slovenskimi telovniki in srebrnimi gumbi. Živahnejši klavirski tempo bi bil še bolj vžgal vzhiceno občinstvo. V sestavi društvenega načelnika so sledile nekatere okusno aranžirane in lepo izvedene skupine članov. Sedmorica moškega naraščaja je zelo imponirala, to je šlo kakor »našpaci«. Vaja je bila tem težavnejša, ker niso bili v enaki izvedbi vsi gibi, temveč kombinirani. Brez vode, brez čolna in vesel so nastopile mornarice — pardon: »mornarje« — v enotnih kostumih, na suhem morju, a z živimi in temperamentnimi vajami ob brezhibni klavirski spremljavi. Posebno je ugajala tudi eksaktna članska šestorica. Tudi enajstorica moškega naraščaja je bila prav privlačna sila lepega večera.

Ko se je zopet dvignil zastor, smo opazili v ozadju na visokem tronu

»kitajskega boga«, sedečega in morda tudi spečega, ki so mu kadili in ga molili v plesu ob gorečih lampijonih, ki so jih prožile plesalke v lepih kostumih ob spremljavi pristne kitajske muzike. Najsijajnejša točka Husitov s sulicami — simboliziran boj nekdanjih čeških Husitov — ki so jim originalni kostumi v izbrani izvedbi članstva dali najlepše obeležje, je zaključila krasni spored.

Med posameznimi točkami je sviral sokolski trio običajne tange in morda tudi rumbe. Zelo bi nas veselilo, če bi se malo dvignili nad plesne komade, ki postajajo dolgočasni, če ni spremembe.

Bil je užitka poln večer — sad temeljitega dela Sokolskega društva v Žalcu.

Kmetijski dan v Žalcu

Prerajena žalska podružnica Kmetijske družbe v Ljubljani je na prizadevanje g. Rudolfa Janiča priredila lepo uspelo zborovanje, ki se ga je udeležilo precejšnje število kmetovalcev, ki so z velikim zanimanjem sledili izvrstnemu pouku strokovnega tajnika g. Kafola iz Ljubljane. Poučni shod se je vršil v nedeljo 20. t. m. dopoldne v gostilniških prostorih g. Janiča v Žalcu. Po shodu so odšli vsi kmetovalci v razne bližnje sadonosnike, kjer je dal g. Kafol praktične nauke o sadjarstvu.

Dopoldanskemu predavanju je sledil shod kmetovalcev popoldne istega dne v risalni dvorani osnovne šole, kjer se je zbralo zopet veliko število kmetov iz Žalca in bližnje okolice ter šolska mladina.

Gosp. Kafol je zopet podal v poljudni, privlačni obliki lepe nauke o sajenju krompirja in pese, prav poseno pa se je dotaknil sadjarstva in prav toplo priporočil sajenje sadnih dreves, ki imajo v Sloveniji najboljšo zemljo. Slovensko sadje je znano po vsem svetu. Krompir, pesa in sadje — jabolka še ne poznajo krize, ki jo doživlja Savinjska dolina sedaj, ko je odpovedal hmelj, ki mora dati prostora drugim panogam našega kmetijstva.

Vsestransko zanimivo predavanje sta spremljala dva sicer šaljiva filma o gnojenju krompirja in pese, a z zdravo tendenco. Oba filma je predvajal g. ravnatelj Pučnik iz Zagreba. Hotel je predvajati tudi dva poučna kmetijska filma, ki pa žal zaradi cenzure nista dospela pravočasno iz Beograda.

Gosp. Kafol je obljubil, da pride z obema tokrat izostalima filmoma zopet v jeseni, da da zopet novih pobud kmetijsko enostransko vzgojenemu savinjskemu prebivalstvu.

Zelo velika

je Vaša korist, ako si nabavite obleke in plašče direktno v tovarni Stermeckl, kjer je res ogromna izbira, novi in elegantni modeli ter cene radi lastne izdelave čudovito nizke. Oglejte si izložbe in posetite trgovino brez obveze nakupa.

Trgovski dom Stermeckl Celje

Celje in okolica

c Nov list v Celju. Sreski gremij trgovcev v Celju prične s 1. aprilom izdajati svoje lastno strokovno glasilo pod imenom »Poročevalec«. List bo izhajal po potrebi, najmanj pa mesečno enkrat in to vsakega prvega v mesecu. Glasilo bodo prejeli člani Sreskega gremija trgovcev v Celju in razna oblastva brezplačno.

c Premestitev smodnišnice. Ministrstvo za vojsko in mornarico je odredilo, da se vojaško barutno skladišče premesti z Golovca na primernejši kraj, ki je že izbran in kjer bodo v kratkem začeli graditi novo stavbo.

c Pri pontifikalni maši, ki bo na velikonočno nedeljo ob 10. dopoldne v župni cerkvi, se bo pod vodstvom mestnega organista g. Karola Bervarja izvajala maša Maksa Filkeja za mešan zbor, orgle in orkester. Na koncu maše bo zbor pel Bervarjeve in Premrllove velikonočne pesmi.

c Celjski denarni zavodi na Veliko soboto ne bodo poslovali, le Celjska mestna hranilnica bo dopoldne odprta.

c Za brezposelne v okoliški občini so darovali mesarski mojstri gg. Anton Drogenik, Viktor Hohnjec in Anton Permozer po 20 kg, mesarski mojster g. Ivan Leskovšek pa 15 kg mesa. Meso se bo delilo na Veliko soboto 26. t. m. na nakaznice, ki jih bo izdal okoliški občinski urad. Okoliški pomožni odbor se darovalcem iskreno zahvaljuje.

c Smuški tečaj na Korošici bo priredila Savinjska podružnica SPD od Velike nedelje 27. t. m. do vštete nedelje 3. aprila. Tečaj bo praktičen in je namenjen predvsem že nekoliko izvežbanim smučarjem, ki se lahko udeležijo tečaja tudi le nekaj dni, če ne morejo ves teden. Prijave pri Savinjski podružnici SPD v Celju ali pa v Kocbekovem domu na Korošici, ki bo odprt in popolnoma oskrbovan od 2. t. m. do vštete nedelje (praznika) 4. aprila. Skupen odhod iz Celja z avtobusom na Veliko soboto ob 16.30. Udeleženci se lahko poslužijo tudi drugih zvez.

c Snežne razmere na Korošici so idealne. Snega je 3 do 5 m. Od velikonočne nedelje dalje se bo vršilo na Korošici prvikrat filmanje. Pot na Korošico je markirana z zimskimi markacijami in je izpeljana tako, da ni nevarnosti plazov.

c Uspeh Celjanov na smučarski slalom tekmi na Slemenu. V nedeljo 20. t. m. se je vršila na Slemenu pri Zagrebu prva slalom tekma, na kateri so startali tudi Celjani in sicer izven konkurence. Gosp. Andrijo Kopinšek iz Celja je dosegel drugo, g. Favst Križmanič pa četrto mesto.

c Vremensko poročilo. Pohorje, koda na »Pesku«, SPD Konjice, 24. marca. Sneg, stara podlaga 1,30 m, suh pršič, smuka izborna, temperatura — 7° C, lahki severni vetrovi, izgleda za praznike prav dobri.

c Društvo »Soča« v Celju priredi družabni večer. Boda čedalje bolj pritiska in naši nesrečni Primorci silijo k nam čez mejo. Prihajajo gladni in prezebajoči v slabih oblekah ter prosijo bratskega usmiljenja. V to plemenito svrhu potrebuje »Soča« mnogo gmotnih sredstev, da vsaj nekoliko odpomore tem nesrečnim žrtvam. Zato priredi »Soča« v soboto 2. aprila ob 20. družabni večer, na katerem nastopi oddelek celjskega Dramatičnega društva z izbornim šaloigro. Pevsko društvo »Oljka« bo prepevalo primerne pesmi, sledili bodo šaljivi prizori, deklamacije, recitacije, šaljiva pošta itd. Med prosto zabavo bo sviral odlični jazzband in mladina bo imela priliko razgibati svoje plesno veselje na gladkem parketu celjskega Narodnega doma. Vemo, da so težki časi, a ravno zaradi tega, da jih bednejšim od nas olajšamo, lepo prosimo, naj se zabavne večera udeležijo vsak naš rodoljub. Po najnižjih cenah bomo stregli z izbornimi prigizki in z najboljšo kapljico. Vstopnina za osebo samo 5 Din. Najvljudneje ponovno prosimo: V soboto, 2. aprila vsi v Narodni dom! — Odbor Soče.

c Čebelarstvo društvo za Slovenijo je imelo 20. t. m. v Celju svoj letni občni zbor, na katerem je bil izvoljen naslednji odbor: predsednik prof. Verbič, podpredsednik župnik Henrik Pernel, odborniki Janko Babnik, Mirko Drengelj, Rudolf Galich, I. Lenarčič, Julij Majer, Peter Močnik, Jože Okorn, Alojzij Peterlin, Ludovik Puš, Ivan Strgar, Anton Stefanciosa in Anton Znidaršič, namestnika Ljudevit Černej in Slavko Raič. Pregledovalca računov sta Anton Sluga in Ivan Šmajdek.

c Skladišče Kmetijske družbe pri kolodvoru nasproti poslopja Pokojninskega zavoda so začeli v smislu svoječasnega sklępa v sredo 23. t. m. podirati. Novo skladišče že gradijo v podaljšku Aškerčeve ulice na levem bregu Koprivnice ob novem mostu. Material starega skladišča bodo deloma porabili za novo skladišče, ki bo prostorno, ometano in bo imelo lepe fasado. Skladišče Kmetijske družbe posluje za stranke začasno v prostorih g. Reberšaka, gostilničarja »Pri zelenem travniku« v Klavniški ulici.

c Celjski mestni avtobus obratuje zopet redno na vsel progah. Tudi na progi Celje—Kozje—Podsreda bo mestni avtobus poskusil v petek 25. t. m. popoldne zopet voziti. Na cesti od Lesičnega do Kozjega namreč vsled brezbržnosti pristojnih činiteljev niso odstranili snega, kar se bo pa menda sedaj vendarle zgodilo.

c Smetišče pri cerkvi sv. Maksimilijana. Že nekajkrat je časopisje opozarjalo na omenjeno smetišče ob glavni cesti, ki je postalo javen škandal. To smetišče, ki razširja že sedaj po okolici neznosen smrad, se gnusi domačemu prebivalstvu, kaj si pa more misliti še tujci! Pozivamo pristojne činitelje, da takoj prepovedo odkladanje smeti na tem prostoru, dosedaj nayožene pa se naj zravna. Ta škandal se mora odstraniti!

c Obrtno gibanje v prvem četrtletju. V letošnjem prvem četrtletju je bilo v Celju na novo prijavljenih 21 in odjavljenih 8 prosilnih obrtov, na novo prijavljenih 25 in odjavljenih 3 troje rokodelskih obrtov, odjavljena sta bila 2 koncesijonirana obrta, novih prijav ni bilo. V industrijski panogi ni bilo nobenih sprememb.

c Umrla sta v celjski bolnici: v sredo 23. t. m. 64-letna vdova po mizarju Alojzija Prockertova iz Celja (Ipavčeva.6) in v četrtek 24. t. m. 64-letni dninar Ivan Robida iz mozirske okolice. N. p. v m!

c Žrtev steklega psa. Dne 28. februarja je 28-letno delavčevno ženo Kunigunde Krotmajerjevo z Brezna pri Mariboru ugriznil domači pes, o katerem pa niso vedeli, da je stekel. To so ugotovili šele pozneje, ko je poginil sosedov konj, ki ga je ugriznil isti pes. Krotmajerjevo so prepepljali v Pasteurjev zavod v Celje. Žena bo najbrž okrevala.

c Nova telefonska zveza. V petek 25. t. m. je bil uveden telefonski promet med Celjem in Veldenom (Vrbo) ob Vrbskem jezeru. Taksa za naveden razgovor treh minut stane 2,70 zlatih frankov.

c Interesenti za jabolčne sadike in Arborin iz okoliške občine naj v torek 29. in sredo 30. t. m. dvignejo zadevne nakaznice v okoliškem občinskem uradu na Bregu.

c Opozorjamo na današnji oglas tvrdke Jos. Jelovška nasl. Albin Konjedič v Aleksandrovi ul. 4, ki nudi po izredno nizkih cenah najraznovrstnejše modno blago.

c Ugodna prilika za nakup srajc, kravati, damskih in moških nogavic ter ovratnikov po jako nizki ceni se vam nudi v Trgovskem domu Stermecki. Došlo je sveže blago. Modni predmeti za razvajan okus. 222

c Varaždinska tovarna oblek »Tivar« je otvorila na Kralja Petra cesti 29, tik palače Ljudske posojilnice, svojo lastno podružnico.

c Tvrdba Anton Brumec, manufaktura in modna trgovina »Pri sv. Antonu« v Celju, Gosposka ulica št. 2 želi vsem svojim cenj. odjemalcem vesele velikonočne praznike ter se priporoča za nadaljno naklonjenost.

c Zlat poročni prstan, vreden 150 dinarjev, je bil izgubljen v sredo 23.

NAŠE NOVE ZMERNE CENE!

MODERNI LAKASTI ČEVLJI D.145-

ISTI IZ BARŽUNA ČRNI ALI RJAVI, SAMO D.75-

ČRNI, RJAVI ALI V MODNIH BARVAH, TUDI S ŠIROKO PETO D.125-

ČRNI, RJAVI ALI V MODNIH BARVAH, RAZNE VRSTE D.145-

MOŠKI POLČEVLJI ČRNI ALI RJAVI D.165- i D.128-

Humanik

CELJE, Aleksandrova ulica 1.

t. m. na poti od Pečovnika do Kapučinskega mostu. Najditelj naj ga odda pri predstojništvu mestne policije.

c Nočno lekarniško službo ima od Velike sobote 26. t. m. do vštete petka 1. aprila lekarna »Pri Mariji pomagaj« na Glavnem trgu.

c Gasilno društvo v Celju. Tedenko službo ima od nedelje 27. t. m. do vštete sobote 2. aprila I. vod pod poveljstvom g. E. Berne.

Žrtve nesreč

17-letni posestnikov sin Franc Tajher iz Gračiča pr Zrečah si je 21. t. m. zjutraj pri padcu zlomil levo nogo v stegnu. Skoro ob istem času si je pri sankanju tudi zlomil levo nogo 6-letni kočarjev sin Sebastijan Štebe iz Solčave. V torek 22. t. m. opoldne si je 16-letni mizar vajevec Franc Arnšek pri padcu na stopnicah v poslopju starega okrožnega sodišča v Celju zlomil istotako levo nogo.

V ponedeljek 21. t. m. zvečer je hotel 70-letni brezposelni mizar Ivan Pačič prenočiti v neki šupi v celjski okolici. V šupi ga je pa napadel neki pes in ga močno ugriznil v desno stegno.

36-letni posestnik Avgust Žagar z Ložnice pr Celju se je vračal 21. t. m. zvečer z enovprežnim vozom po cesti skozi Braslovce proti domu. Stopal je spredaj poleg konja in ga držal za uздо. Nasproti je z veliko brzino privozil neznan avtomobilist in podrl Žagarja na tla. Žagar si je zlomil levo nogo v gležnju.

13-letni posestnikov sin Anton Ferle s Svibna pri Radečah je v četrtek 24. t. m. pri smučanju padel tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo v stegnu.

Vsi ponesročenci se zdravijo v celjski bolnici.

Darujte za brezposelne!

Dopisi Konjice

Ustanovitev krajevne organizacije JRKD v Zrečah za občino Zreče, Sv. Kunigundo, Padeški vrh in Skomarje se je vršila 16. marca zvečer v Kračunovi gostilni. V krajevni odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: predsednik Ivan Verčnik, posestnik in župan, podpredsednik Pavel Kuster, posestnik; tajnik Josip Unverdorben, učitelj, blagajnik Karl Mravljak, šolski upravitelj, odborniki Ferdo Mauher, trgovec, Peter Padežnik, posestnik, Ivan Potnik, posestnik, Jožef Marinšek, posestnik in Franc Ravnjak, posestnik. V nadzorni odbor so bili določeni Gustav Pukl, lesni industrijalec, Anton Rabič in Anton Ternek, oba tovarniška kovača. Članarina je določena na 12 Din letno. Na zboru je takoj pristopilo preko 40 članov.

Krajevna organizacija JRKD v Konjicah je bila ustanovljena 17. marca zvečer v Narodnem domu. Zbora se je udeležil tudi novi sreski načelnik g. dr. Mate Suhač. Začasni sreski tajnik g. dr. Mejak je obrazložil program in organizacijo nove stranke, nakar je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik Rado Jereb, notar in župan, podpredsednik dr. Ervin Mejak, advokat, tajnik Ciril Žagar, trgovec, blagajnik Stanko Sajovic, posta enačelnik, odborniki Davorin Blažon davkar, Franc Adnik, delavec, Pavel Konec, župan in posestnik, Ivan Nemeč, sreski kmetijski referent, Vaclav Prorazil, lekarnar in Franjo Seručar, posestnik in kovač. Odbor je pooblaščen, da kooptira v odbor še enega odbornika. V nadzorni odbor so določeni Božidar Gselman šolski nadzornik, Gabriel Kumer, posestnik in župan in še eden član, ki bo kooptiran. Članarina je določena na 12 Din letno. Na zboru je pristopilo preko 120 članov.

»Pogumni Tonček«, otroška igra v petih dejanjih, ki jo je uprizorilo Sokolsko društvo v Konjicah v režiji s. Nuše Brataničeve dne 19. in 20. marca, je moralno in gmotno uspela kar najbolje. Obe predstavi sta bili izvrstno obiskani, pri prvi je zmanjkalo vstop-

nic. Nastop vseh v igri sodelujočih je bil zelo posrečen in bi delali krivico, če bi kakega igralca posebej pohvalili. Pristržno podana igra je marsikaterega gledalca ganila do solz. Prireditelj je bila vsestransko dobro pripravljena, kar je zasluga s. Brataničeve, s katero je naše društvo in sploh Konjice pridobile odlično javno delavko. Sličnih prireditelj si želimo še več.

Vagon koruze za konjiški srez je prispel prejšnji teden. Koruza je bila brezplačno razdeljena najpotrebnejšim revežem v posameznih občinah sreza. Ljudstvo se zahvaljuje domačemu poslancu g. Karlu Gajšku za njegov trud in hitro poslovanje, da je konjiški srez hitro dobil vsaj to količino koruze.

Gerentstvo konjiške okrajne hranilnice je z odlokom kr. banske uprave ukinjeno. Dosedanji gerent g. dr. Ivo Rudolf st. je v četrtek 24. t. m. ob 13. izročil posle na novo imenovanemu upravnemu odboru.

Teharje. (Sklep gospodinjske nadaljevalne šole.) Na Jožefovo in v nedeljo je obiskovalo staro in mlado razstavo gospodinjske šole na Teharju. Vsi so hoteli videti, kaj so se naučila dekleta v zimski dobi. Vse jih je zanimalo: lepa snaga in red v gospodinjski kuhinji, priprosta, a okusna okrasitev gospodinjske sobe, lepo pogrnjene mize z mikavnimi kuharskimi izdelki, ročna dela za vsak dan in za okras doma, zmesni kruh in potica. Vse je pričalo, da pouk ni bil zaman; razen tega se je vcepil dekletom še čut snage in reda, podal nauk o dostojnem vedenju, higijeni na kmetih, o čuvanju narodnih običajev in narodnih spomenikov v hiši in vasi. Polagala se je vsa skrb, da vzgojimo zdrave kmečke gospodinjice, po duhu pristno narodne in vendar napredne po zahtevah časa. Pri čajanki, ki je družila dekleta, starše in prijatelje šole, so udarjali naši tamburaši kolo in še druge vesele.

Teharje. Živinski in kramarski slem bo na Teharju na dan po prazniku Marijinega oznanenja v torek 5. aprila.

Petrovče. (Sprememba posesti.) Lepo vilo nasproti postaje je prodal kovač g. Košir g. Antonu Volavšku, učitelju na Teharju.

Smešnice

Zamorec Rastus se je vrnil s potovanja v London v svojo rojstno vas. Rojakom je pripovedoval mnogo izrednih doživljajev, najlepši pa je bil ta-le: Ko je Rastus sedel v nekem cirkusu na prostoru za 1 šiling, so prignali v manežo slona, kateremu

je Rastus pred leti v pragozdu izvlekel iz sprednje leve noge veliko tresko. In veste, kaj je storil slon? Iztegnil je svoj rilec do zamorca, ga zgrabil in ga s sedeža za 1 šiling presadil v sprednjo vrsto, kjer so bili sedeži po 3 šilinge!

Ploha zaloti orkester. Do kože mokri prihite godbeniki v dvorano za vaje. Prične se splošno snaženje instrumentov. Eden piha vodo iz trompete, druga žvižga na flavto, tretji preizkuša rezervno telečjo kožo. Peklenski trušč. Mimo odprtega okna prideta dva moderna operna komponista. Obstaneta. Poslušata. Potem šepne eden izmed njiju vzhričeno: »tSravinski!«

V šoli pripoveduje učiteljica o trojanski vojni in vpraša učenko: »Kako se je imenovala žena, zaradi katere se je vnela trojanska vojna?« Učenka molči. Učiteljica pokliče drugo učenko: »Ti boš pa gotovo vedela! Saj je imela isto ime kakor ti! Torej kako se je imenovala?« Učenka (sramežljivo): »Štempihar.«

»Nisem lahkoveren,« pripoveduje Štrcelba v družbi, »izkušnje pa so mi pokazale, da je številka 13 vendarle usodna. Trinajstega v mesecu v letu trinajstem nas je bilo trinajst pri mizi. Imeli smo trinajst jedil. In res — eden izmed gostov je umrl vsled zastupljenja želodca.« — »Drugo jutro?« — »Ne — točno 13 let pozneje.«

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige, lepake, letake, pisemske glave, koverte, vabila in drugo Vam nudi v okusni izvedbi in po zmerni ceni

Lastna knjigoveznica

izvršuje vsa v njeno stroko spadajoča dela, kakor vezanje knjig, zapiskov, molitvenikov itd. Ljudske knjižnice imajo popust.

ZVEZNA TISKARNA

V CELJU

CONAN DOYLE:

Boj v megli

(Baskervillski pes)

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

Šele zvečer sem oblekel dežni plašč in šel poln mračnih misli na planjavo, ki ji je dež razmehčal tla. Mrzli dež mi je lil v obraz in veter mi je piskal okoli ušes. Bog z njimi, ki bi zdaj zašli v pravo močvirje, kajti tudi sicer trdna zemlja je bila zdaj vsa razmočena. Odkril sem črno skalo, kjer sem videl samotnega nočnega tujca; splezal sem na zobati greben in gledal z višine čez žalostno, mračno vrsto gričev. Povsod sama puščava, težek dež, ki biča slemenca škrljavo sivih gričev, in oblaki, ki se počasi vlečejo naprej, naprej. Daleč na levici sta silila čez drevje oba stolpa baskervillskega dvorca, na pol skrita v megli. Edina bivališča daleč naokoli so bile zgodovinske kamenite kočice na obronkih hriba. Nikjer ni bilo sledu samotnega moža, ki sem ga videl v pretekli noči.

Ko sem se vračal, me je dohitel doktor Mortimer z vozom. Prihajal je po razriti poljski cesti s samotnega foulmirskega dvorca. On je sploh zelo vljuden, komaj mine dan, da se ne bi oglasil v baskervillskem dvorcu in poizvedel o napredovanju našega raziskovanja. Prosil me je, naj sedem na njegov voz, ker me je hotel na vsak način spraviti domov. Zdel se mi je sila molčeč in raztresen, vzrok raztresenosti pa je bil njegov psiček, ki se je potepal po močvirju in se tam izgubil. Tolažil sem ga, kolikor sem ga mogel, toda nisem se mogel ubraniti spomina na konja, ki sem ga videl, kako je izginjal v Grimpenskem močvirju. Prepričan sem, da svojega malega prijatelja ne bo nikdar več videl.

»Dajte, povejte mi vendar, Mortimer,« sem ga vprašal, ko se je voz tresel po slabi cesti, »tu okoli ne more biti dosti ljudi, ki jih ne bi poznali?«

»Komaj bi bil kdo.«

»Ali bi mi morda lahko povedali ime neke ženske z začetnicami L. L.?«

Nekaj časa je premišljal, potem pa je odvrnil:

»Ne. Tu je nekaj ciganov in delavcev, o katerih ne vem, kam bi jih vtaknil, toda med kmeti in izobraženci ni nikogar, ki bi imel te začetnice... Čakajte!« je čez nekaj časa pristavil. »To bo Laura Lyonsova — saj se ujema s črkama L. L. — toda ona stanuje v Coombe-Traceyu.«

»Kdo pa je ta ženska?«

»Franklandova hči.«

»Kaj? Hči onega Franklanda, ki pravico zavija?«

»Da. Poročila se je z nekim slikarjem Lyonsom, ki je prišel slikat sem na močvirje. Potem pa se je odpravil, da je slepar. Zapustil jo je. Po vsem, kar sem

slišal, pa menda ni bil samo on kriv njene nesreče. Oče ni hotel niti z mezinem miniti za njo, ker se je poročila proti njegovi volji, in morda je imel še druge vzroke. Tako je imela precej hudo s starim grešnikom, pa tudi z mladim.«

»S čim pa se preživlja?«

»Sodim, da ji je stari Frankland dal kako malenkost; dosti ni moglo biti, kajti njemu samemu precej trda prede. Čeprav je morda sama kriva svoje nesreče, vendar nismo mogli mirno gledati, da bi ostala brez pomoči. Pomagali smo ji, da bi ji olajšali težavni položaj. Stapleton je nekaj dal in sir Charles tudi; še jaz sem malenkost prispeval. Kupila si je pisalni stroj in zdaj živi od prepisovanja.«

Hotel je vedeti, zakaj povprašujem, vendar se mi je posrečilo napasti njegovo raovednost ne da bi mu bil preveč povedal, ker nimam vzroka, da bi komu preveč zaupal. Jutri zjutraj pojdem v Coombe-Tracey, in če se mi posreči, bom govoril z gospo Lyonsovo. Če kaj zvem, bom prišel korak naprej pri tej tajinstveni zgodbi. O sebi morem reči le to, da sem bil danes prebrisan kakor kača, kajti, ko je doktor Mortimer le malo preveč silil vame, sem ga mimogrede vprašal, v katero vrsto spada Franklandova lobanja. Posledica tega je bila, da ves ostali del poti nisem čul drugega, kakor razpravljanje o človeških lobanjah. Da, nisem zastoj živel tako dolgo s Sherlockom Holmesom!

O današnjem mrtvem deževnem dnevu morem povedati le neko malenkost. Pogovarjal sem se namreč z Barrymorem in pri tem dobil v roke kvarto, ki bo gotovo dosti vredna, ko pride zanj pravi čas.

Mortimer je ostal pri nas čez kosilo in po jedi sta z baronetom igrala ecarté. Šel sem v knjižnico in velel Barrymore, da mi je tja prinesel črno kavo. Ker je bila ravno ugodna prilika, sem jo izrabil in ga vprašal nekaj malenkosti.

»Nu,« sem mu dejal, »ali je vaš dragi sorodnik še zmeraj na močvirju?«

»Ne vem, gospod. Upam, da je šel, saj nam je delal same sitnosti. Nič več nisem o njem čul, kar sem mu zadnjič prinesel hrano, in tega bo že tri dni.«

»Ali ste ga takrat videli?«

»Ne; toda ko sem drugi dan prišel tja, je jed že izginila.«

»Potem je prav gotovo moral biti tam?«

»Mogoče bi že bilo; mogoče je pa tudi, da jo je vzel kdo drugi.«

Prav takrat sem nesel skodelico kave k ustom, toda sredi poti mi je roka zastala in presenečeno sem ga pogledal.

»Kdo pa? Ali je morda še kdo drugi tam?«

»Da, gospod; še nekdo je na močvirju.«

»Ali ste ga videli?«

»Ne.«

»Kako pa veste?«

»Selden mi je o njem pravil; teden dni bo tega, ali pa nekaj več. Tudi on se skriva, pa ne bo pobegel kaznjenc, po vsem, kar sem o njem mogel zvedeti.

Ni mi vseč, gospod doktor — po pravičnem vam moram reči, ta reč mi ni prav nič vseč.«

V njegovem glasu je ležal čuden prizvok resnobe. »Nu, Barrymore, poslušajte me! Sami veste, da mi gre le za dobro vašega gospoda. Samo zato sem prišel sem, da bi mu pomagal. Povejte mi torej odkrito: kaj vam ni vseč?«

Barrymore se je za trenutek pomišljal, kakor bi mu bilo žal, da je izdal svoje občutje, ali pa, kakor ne bi vedel pravih besed. Končno pa je z roko pokazal proti oknu, odkoder se je videlo močvirje in vzklinali:

»Vse skupaj mi ni prav nič vseč, gospod. Zločin se pripravlja, nekdo tuhta strašno zavraten zločin, to bi prisegel! Prav od srca bi bil vesel, če bi se sir Henry vrnil v London!«

»Kaj vas pa tako vznemirja?«

»Pomislite le na smrt sira Charlesa! Okoliščine so bile precej zagonetne. Potem nočni glasovi na močvirju. Ni ga človeka, ki bi se upal po solnčnem zahodu čez močvirje, če bi mu še toliko plačali. Potem ta tujec, ki se skriva na močvirju, in se povsod plazi in nekaj išče! Kaj išče? Kaj pomeni njegovo iskanje? Najbrž nič dobrega za vsakogar, ki nosi ime Baskervillov. Od srca bom vesel, če pride nova služinčad v baskervillski dvorec in ne bom imel s to zgodbo nič več opravka.«

»Kdo pa je ta tujec?« sem ga vprašal. »Ali o njem nič ne veste? Kaj vam je povedal Selden? Ali je odkril njegovo skrivališče, ali je zvedel, kaj namerava?«

»Videl ga je enkrat ali dvakrat, toda biti mora precej vase zaprt človek, ki ne govori rad. Najprej je mislil, da bo kdo od policije, toda kmalu je opazil, da se peča z lastnimi posli. V čem pa so ti posli, tega ni mogel odkriti, sodil je le, da mora biti boljši gospod.«

»In kje stanuje po Seldnovih besedah ta mož?«

»V starih hišah na griču — v eni izmed kamenitih koč iz predzgodovinskih časov.«

»Kdo pa mu nosi hrano?«

»Selden je opahil, da ima nekega dečka, ki za vse skrbi in mu prinese vsak dan najpotrebnejše. Najbrž iz Coombe-Traceya.«

»Lepo, Barrymore. O priliki bova o tem morda še kaj govorila.«

Ko je sluga odšel, sem stopil k črnemu oknu in skozi motna stekla, ki jih je zalival dež, sem se zadržal proti hitečim oblakom in vrhovim dreves, ki so se upogibala v vetru. Neprijetna je noč tu v sobi — kako mora biti šele zunaj na močvirju, v kameniti koči! Kako strašno mora biti sovraštvo moža, ki se v tem letnem času skriva v takem zavetišču! In s čim se mora pečati, da živi tako življenje? Najbrž mora biti nekaj resnega in važnega! Tam, v kameniti hiši na močvirju, tam je prava rešitev uganke, ki me tako strašno muči. In prisegam, da bom storil vse, kar je v človeških močeh, da to tajnost razkrijem, še preden mine jutrišnji dan.

PUPILARNO VAREN ZAVOD

**HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE
CELJE**

prej Južnoštajerska hranilnica

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun • Dovoljuje hipotečna in komunalna posojila • Izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle najkulantneje

Za vloge jamči **Dravska banovina** z vsem svojim premoženjem in vsi davčno močjo

IZBOR
KRALJA PETRA

Dražbeni oklic

Nc III 10/32-2

Dne 29. marca 1932, ob 9. dopoldne se bo v Celju, Prešernova ul. št. 17, na javni dražbi prodajalo razno pohištvo, oprava mehanične delavnice in prodajavnice ter razni v mehanično stroko spadajoči izdelki, kakor šivalni stroji, kolesa in posamezni deli ter deli šivalnih strojev in koles.

Glede podrobnosti se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na sodni deski okrajnega sodišča v Celju, okrajno sodišče v Celju, odd. III, dne 18. marca 1932.

NAZNANILO

Cenj. občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril

fotografski atelje

v Celju na Dečkovem trgu št. 3

Z ozirom na to, da sem domačin, se priporočam, da mi poverite vsa v to stroko spadajoča dela, katera bom izvrševal strokovnjaško in po skrajno nizkih cenah. Poročam in družinske slike posnemam na zahtevo na Vašem domu!

Z odličnim spoštovanjem

Ivan K... fotograf, Celje, Dečkov trg 3

Nekaj šivalnih strojev za čevljarsko obrt

še dobro ohranjenih, je po zmerni ceni na prodaj. Natančnejša pojasnila pri tvrdki **J. JELLENZ, trgovina z usnjem v Celju**, kjer je ogled strojev na razpolago.

V palači LJUDSKE POSOJILNICE v Celju

se odda **LEP LOKAL** tako j

Semenski oves

črno deteljo, lucerno, vsa vrtna in travna semena, zanesljivo kaljiva, najboljših vrst, umetna gnojila i. t. d. nudi

Ivan Ravnikar, Celje**Nemeblovana soba**

s hrano in vso oskrbo v hiši na Kralja Petra cesti se odda gospodu takoj ali pozneje. Naslov v upr. lista.

Mesto hišnika

ali oskrbnika

išče priden in pošten zakonski par brez otrok. Ponudbe na upravo lista.

Hišo z vrtom

ob okrajni cesti, 5 minut od postaje Petrovče, prodam ali dam v najem. Naslov v upravi lista.

S o b o

lepo opremljeno, tik kolodvora, oddam s 15. IV. boljšemu gospodu. Naslov v upravi lista.

Skladišče

tudi za delavnico uporabljivo, se odda s 1. aprilom t. l. Vpraša se pri tvrdki Zangger Franc, Celje.

Meblovana soba

lepa solčna, v novi hiši v sredini mesta, se odda s 1. aprilom. Naslov v upravi lista.

Zaradi likvidacije

komisijske zaloge se prodajo 15 novih in revidiranih pisalnih strojev nemškega in ameriškega izdelka po izredno nizkih cenah. Vpraša se pri Javnem skladišču nasl. v Celju.

Lepa veranda brez prahu nad Voglajno

(zopet dober, čist zrak)

Izvrstna naravna vina, vedno svež ležak in črno pivo, pristne kranjske klobase. **R A D I O**

GOSTILNA SCHARA**Inštalacije**

za plin in vodovod, naprave kopalnic, umivalnic, pralnic in stranišč, toplovodne naprave ter centralne kurjave izvršuje strokovnjaško in po nizki ceni

LEO INKRET, CELJE

Dečkov trg 2. — Zahtevajte ponudbe!

Prepričajte se!

lastno mesarstvo, prekalevalnico in gosilno pri „Jelenu“

z izborno kuhinjo. Cene konkurenčne. Specijaliteta blaga z jamčeno. Prodaja blaga na drobno in debelo. Za obilen obisk se priporoča **Josip Gorenjak.**

Gradnja električnih central,

telefonov in signalnih naprav, popravila motorjev, generatorjev in vsa v to stroko spadajoča popravila izvršuje zelo poceni in strokovnjaško z garancije

FRANC BELAK, konc. elektrotehnično podjetje, CELJE, Prešernova ulica št. 3.

Velika zaloga

vsakovrstnih mesnatih izdelkov, klobas in mesa za velikonočne praznike.

prekajena šunka kg **Din 16-**

Specijaliteta blaga z jamčeno. Vljudno se priporoča

Josip Gorenjak

mesar in klobasičar

CELJE, Kralja Petra cesta.

Vedno svežo žgano kavo, rozine, orehova jaderca, čaj, rum, malinovec, zanesljivo kaljiva semena priporoča

J. Jagodič, Celje

Glavni trg Gubčeva ulica

Nagrobni venci,

frakovi s tiskom in vse žalne potrebščine ter velika zaloga

m r t v a š k i h k r s t

v vsaki velikosti

v manufakturni in modni trgovini

FR. KARBEUTZ, CELJE,

Kralja Petra cesta 3.

Za mehka barvana tla prvovrstno sredstvo

„KOMET“ barvan tekoči vosk

Navadna barvana tla se Vam svetijo, kakor najbolj negovan parket. Istočasno tla pobarvate, obrabljene plasti popravite. Zadoštuje bela mehka tla impregnirati s „KOMET“ barvanim tekočim voskom brez drugega pripomočka.

Za parkete priporočimo nebarvan tekoči vosk „KOMET“. Zaloga

Drago Žnidarič, Celje

Javno skladišče.

Nov poklic

za dame in gospode z namestitvijo pletilnega stroja v hiši. Z jamčeno zaslužek okrog 1500 Din mesečno, ker od-

kupujemo dogotovljene stvari, plačujemo dnino za pletenje in pošljamo material za pletenine. Pišite še danes za brezplačne prospekte na naslov: Domača pletilna industrija Štev. 68 Josip Kališ, Maribor, Trubarjeva 2

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50,000.000.— Skupne rezerve nad Din 11,000.000.—

Brzjavljavi: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle.

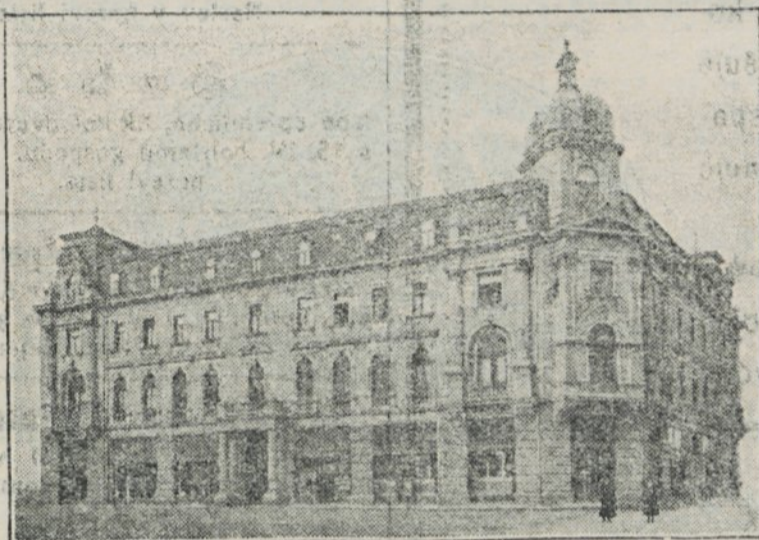
Celjska posojilnica d. d. v Celju

Glavnica in rezerve nad Din 14,000.000-

**V LASTNI HIŠI
NARODNI DOM**

**Kupuje in pro-
daja devize in
valute,**

**Izdaja uverenje za
izvoz blaga.**

**Sprejema hranilne
vloge na knjižice in
tekoči račun ter nudi
za iste popolno var-
nost in ugodno
obrestovanje.**

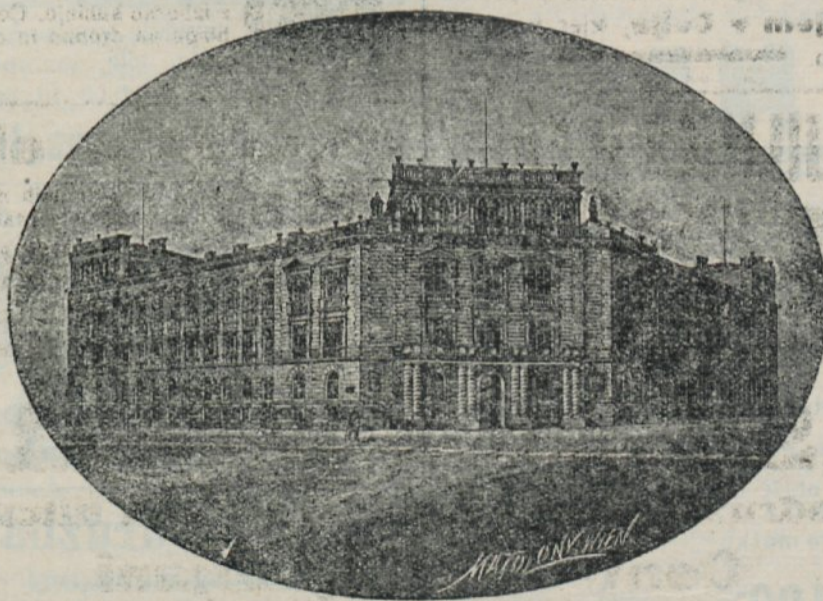
PODRUŽNICI: MARIBOR, ŠOŠTANJ

Najvarneje in najugodneje se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo

Primerjajte naše znižane cene in kvaliteto našega blaga!

Din 85'—

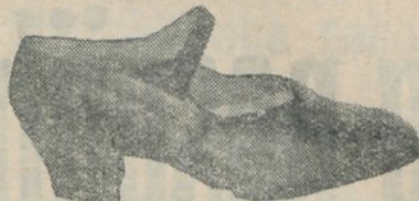
Čevlji za deklince iz črnega ali rujavega boksa, iz laka in v kombinacijah.

Din 125'—

Iz črnega ali belega Crepe de China! Za šetnjo in večer. Imamo jih tudi v pums obliki.

Din 145'—

Najnovejši model! Iz črnega ali rujavega usnja.

Din 165'—

Za pomladanski sprehod! Iz najboljšega laka, pums ali na zaponko z visoko ali polvisoko peto.

Za Veliko noč!

Kdor hoče varčevati, ta kupuje PEKO čevlje! Kdor ljubi svoj dom, ta podpira domačo industrijo. PEKO čevlji pa so izdelek domače podjetnosti in domačih delavnih rok. PEKO čevlji so na glasu po svoji kakovosti in svojih skrajnih cenah.

Din 85'—

Deški visoki čevlji iz črnega ali rujavega usnja z dolgotrajnimi podplati.

Din 195'—

Iz laka s črnim semi'em kombiniran. Najnovejša pete! Isti čevlji imamo tudi v pums obliki.

čevlji so iz prvovrstnega usnja s čvrstimi podplati!

Din 85'—

Za pomladanske izlete kupite svojim otrokom ta preizkušeni haferl-čevlji.

Din 245'—

Šivan čevlji v Original Goodyear Welt izdelavi. Je trajnejši in odgovarja bolj higijenskim zahtevam nego vsaka druga obutev.

Din 195'—

K novi obleki morate nositi ta čevlji iz črnega ali rujavega boksa. Neloobhodno potreben za elegantnega gospoda.

Din 165'—

Čevlji iz izbranega gornjega usnja in prvovrstnih podplati. Vaša noga ostane zdrava, ako nosite ta čevlji.

Vse vrste ženskih in moških nogavic po najnižjih cenah!

Ne glejte samo na reklamo, temveč tudi na kakovost blaga!

NOVO!

NAZNANILO!

NOVO!

Domača tovarna oblek

„TIVAR“

iz Varaždina je otvorila

v Celju, Kralja Petra cesta št. 29

tik palače Ljudske posojilnice

svojo lastno 105.

PODRUŽNICO

v Jugoslaviji

Ker so cene umerjene sedanji krizi, je v korist vsakogar, da si, pred nakupom drugod, ogleda pri nas blago in cene, ki so originalne tovarniške, in upamo, da nas v slučaju potrebe sigurno obiščete.

Pri nas kupite že celo narejeno moško obleko iz trpežnega blaga, moderne fazone za Din 190'—

Na zalogi so tudi vsakovrstne fantovske in otroške obleke v različnih barvah in poljubnih cenah.

Za obilen obisk se vljudno priporoča

„TIVAR“ - CELJE

Velikonočne dopisnice

voščilne za god, francoske itd. v veliki izbiri in novih vzorcih. - Nadalje priporočamo kreppapir, svileni papir beli in barvani, pisarni papir v mapah in kasetah kakor tudi vse druge pisarniške potrebščine.

Goričar & Leskovšek, Celje, knjigarna in veletrg. s papirjem

Franjo Dolžan Celje

Za kresijo 4 kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Prezema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. — Cene zmerne. Postrežba točna in solidna!

Telefon št. 245

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, stropne in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun št. 14.737

Ali Vam je že znano, da se nahaja manufakturna trgovina

Brata Šumer

v Celju, Prešernova ul. 15

(naproti Marijine cerkve in ne več na Glavnem trgu)

kjer Vam nudimo po naših znanih nizkih cenah vsakovrstno izbiro!

Delniška družba pivovarne „UNION“

Ljubljana

Pivovarna in sladarna — Tovarna za špirit in kvas v Ljubljani I poštni predal 45.

Podružna pivovarna v Mariboru

Priporoča svoje izborne izdelke in sicer:

svetlo in črno pivo v sodih in steklenicah, pekovski kvas, čisti rafinirani in denaturirani špirit

Telefon: Ljubljana 2310 in 2311, Maribor 2023 - Brzjavni: Pivovarna Union Ljubljana, Maribor

Inserirajte v „NOVI DOBI“!